ខ្លាំងមែន

កាកគតិ

បើគិតលេងៗ

អ្នករាំតាមភ្លេង	ដូចជាល្ងង់ឆ្កួត	គ្រាន់តែក្ដុងក្ដាំង
ញ័រខ្លួនរមួត	ហត់ស្ទើរដាច់សួត	តែគ្មានអ្នកថ្ងូរ។
	ស្អុយញើសឡប់ខ្មៀ	
អ្នករាំមិនបែ	រិតតែត្បុលចូល	ញញឹមយ៉ាងស្រស់
បែបហំថ្លៃថ្នូរ	ស្រែកហ៊ោកកូរ	សូរស័ព្ទក្អាកក្អាយ។
	ដីហុយដូចផ្សែង	
ឆ្លប់គ្រប់កន្លែង	ស្លុងលែងឃើញកាយ	អ្នករាំមិនគិត
ប្រឹងតែសប្បាយ	មួយយប់មិនណាយ	ដោយចិត្តជ្រះថ្លា។
	ភ្លេងចប់មិនចេញ	
ទ្រាំឈរស្នាញស្នេញ	ចំរង់កណ្ដាល	ចាំភ្លេងបទថ្មី
មិនខ្ចីវាចារ	ថាហត់កាយា	ឬអស់កំលាំង។
	អត់ធ្មត់យ៉ាងនេះ	
សមអ្នកត្រិះរិះ	មិនកាចឆ្លូងឆាំង	តែរាំប៉ះពាល់
មិនទាល់ដាក់ផាំង	កាប់ចាក់ផាក់ច្បាំង	លែងនឹងប្អូនបង។
	ខឹងក្ដៅញ័រមាត់	
បានអ្នកស្រុកឃាត់	ហក់ចូលញយផង	ខ្លាំងដូចជាខ្លា

ខឹងផងជេរផង ទើបហត់ញើសខ្នង ព្រោះហក់ចង់វ៉ៃ។
ចង់ឲ្យគេថា
ពូជឯងហានក្លា កាប់ចាក់យសថ្លៃ មិនហ៊ានសម្រួល
ខ្លាចអ្នកស្រុកម៉ែ ថាមានជើងដៃ អន់ខ្សោយអសារ។
ខ្លាំងអើយសែនខ្លាំង
ស៊ូលក់ស្រែប្រាំង បង់តុលាការ ស៊ូរត់ចោលស្រុក
មាតាបិតា ស៊ូចោលសង្សារ ឲ្យតែបានវ៉ៃ។
ស៊ូដេកក្នុងគុក
គ្រាន់ជាងកើតទុក្ខ ព្រោះតែចាញ់ដៃ មានឈ្មោះកំសាក
គេញិចដូចចៃ ដូច្នេះត្រូវវ៉ៃ ស្នងកេរ្តិ៍ឈ្មោះឪ។

សូយ ឡូយ
ភ្នំពេញ ២២កម្ភៈ ២០០៦